

ERWIN OLAF

Le Dernier Cri / Ostatni krzyk mody (2005) Dusk & Dawn / Zmierzch i Świt (2009)

Zmierzch zainspirowany jest pracami Frances Benjamin Johnston, która w latach 1899-1900 fotografowała ciemnoskórych studentów Hampton Institute w Wirginii. Był to czas, gdy życie Afroamerykanów wciąż postrzegano w kontekście niedawno zrzuconych kajdanów niewolnictwa. Johnston z dużym wyczuciem estetycznym pokazała światu, że pomimo mrocznej przeszłości sfotografowani przez nią studenci mieli przed sobą jasną przyszłość. *Zmierzch* osadzony jest na początku dwudziestego wieku i przedstawia ciemnoskórą rodzinę z wyższej klasy średniej. Patrząc na zdjęcia, odnosimy wrażenie, że nadszedł wreszcie oświecony koniec długiej drogi do wolności – społeczny raj.

Świt przedstawia te same ujęcia, tym razem osadzone w Rosji na początku dwudziestego wieku. Wykorzystuje przy tym wyłącznie jasne kolory. Inspirację do stworzenia tej pracy Olaf znalazł podczas pobytu w pięciogwiazdkowym hotelu w Moskwie. Był świadkiem, jak biała kobieta z synem – oboje jasnowłosi i ubrani na białe – przyszli do jadalni na śniadanie. Usiedli na białych krzesłach, przy stole nakrytym białym obrusem, w otoczeniu wysokich, białych ścian. Obserwując ich, Olaf odnalazł kontrast dla *Zmierchu*. W ten sposób *Świt* stał się estetycznym odbiciem pierwszego projektu.

[gallery link="file"]

ERWIN OLAF

urodził się w 1959 roku w Hilversum (Holandia), mieszka w Amsterdamie (Holandia)

www.erwinolaf.com

Erwin Olaf zrećnie łączy fotografię reportażową i studyjną. Świat sztuki poznał go w 1988 r., kiedy za cykl *Chessmen (Szachiści)* otrzymał pierwszą nagrodę w ogólnoeuropejskim konkursie dla młodych fotografów Young European Photographer, po którym jego prace wystawiono w Ludwig Museum w Kolonii (Niemcy). Olaf zgłębia w swej twórczości problematykę związaną z płcią i zmysłowością, w jego pracach pojawia się także humor, rozpacz i łaska. W 1991 r. zaczął tworzyć prace filmowe, które od tamtego czasu stanowią dla niego ważny środek ekspresji artystycznej.

Najnowsze monografie artysty to *Erwin Olaf*, Aperture Foundation, Nowy Jork, (2008) oraz *Vite Private*, Contrasto, Milan (2010). Za międzynarodowe kampanie dla firm Diesel Jeans oraz Heineken Olaf otrzymał Złotego Lwa na Festiwalu Reklamy w Cannes, jest także laureatem licznych innych międzynarodowych nagród w dziedzinie reklamy i mediów, np. tytułu Fotograf Roku w konkursie International Colour Awards 2006, a także tytuł Artysta Roku Holandii 2007 magazynu Kunstbeeld. Niedawno za cały swój dorobek został nagrodzony nagrodą Lucie Award.